

ÖDÖN VON HORVÁTH

SOUDNÝ DEN

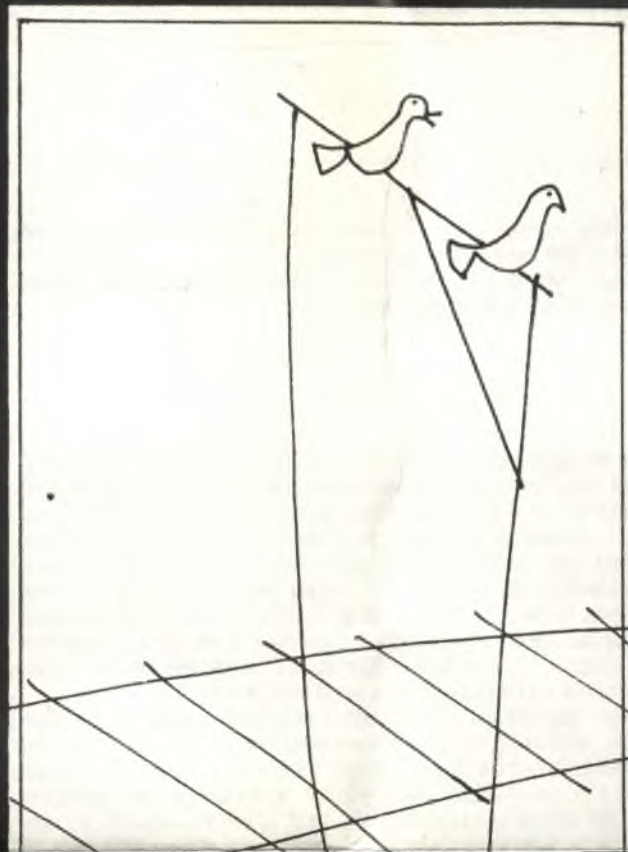
HRA O SEDMI OBRAZECH

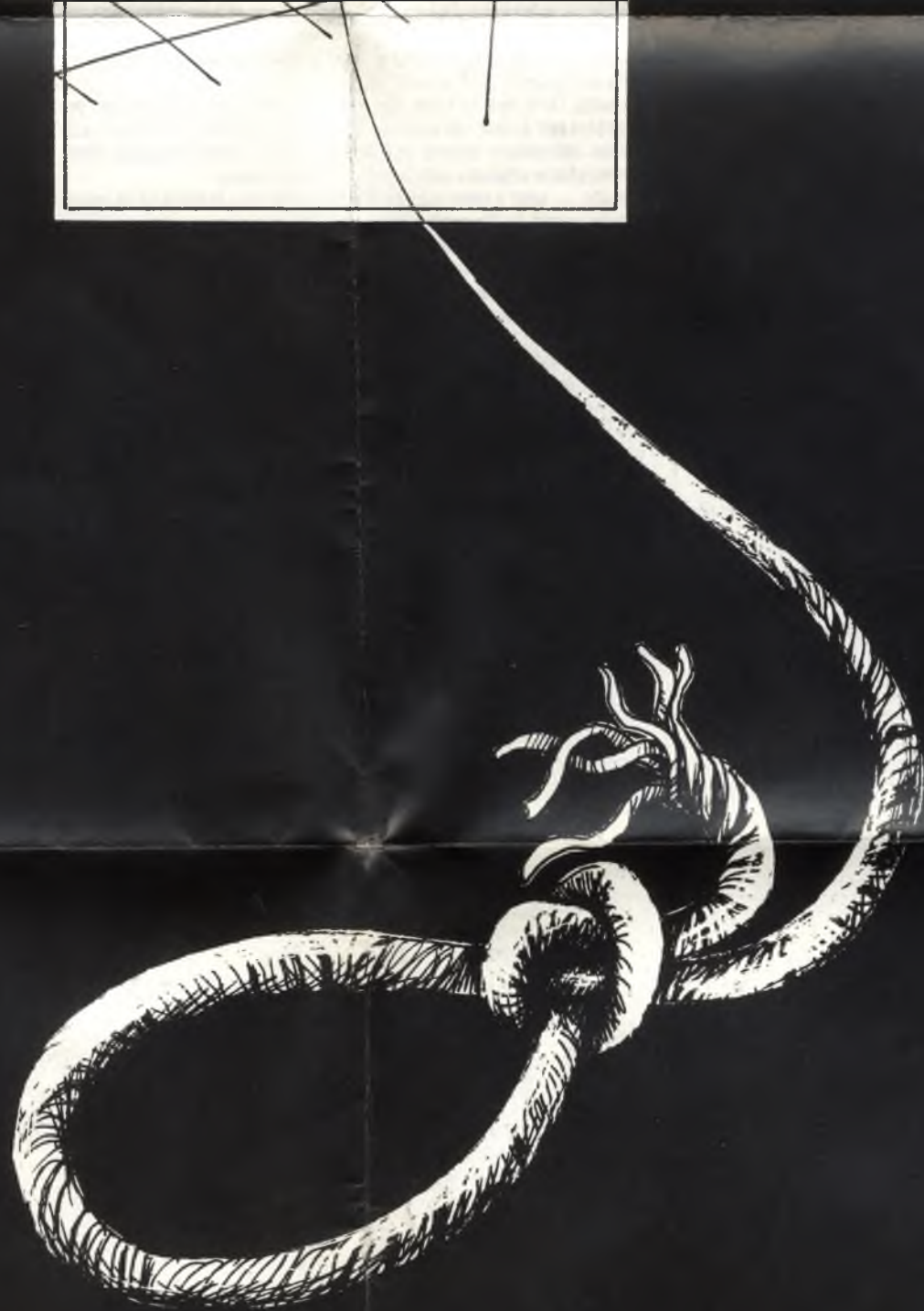
PŘELOŽILA JARMILA HRUBEŠOVÁ

REŽISÉR JOSEF JANÍK

VÝPRAVA MARTA ROSZKOPFOVÁ

SCÉNICKÁ HUDBA JIŘÍ BULIS

**STÁTNÍ DIVADLO
OSTRAVA
DIVADLO
PETRA BEZRUČE**

ODON VON HORVÁTH V ROCE 1938

DIVADLO JAKO UMĚLECKÝ ÚTVAR NEMŮŽE ZANIKNOUT JEDNODUŠE PROTO, ŽE JE LIDÉ POTŘEBUJÍ. PRO MNE JE TO SAMOZŘEJMÝ FAKT. DIVADLO DÁVÁ DIVÁKŮM NAHLÉDNOUT DO SVĚTA FANTAZIE, KTERÝ PRO NĚ VYTVÁŘÍ A DÁVÁ JIM MOŽNOST TENTO SVĚT DOTVÁŘET A SPOLUPROŽÍVAT FANTASTICKÉ DĚJE.

EXISTUJÍ JENOM DVĚ VĚCI, PROTI KTERÝM PÍŠI, A TO JE HLOUPOST A LEŽ. A DVĚ VĚCI, ZA NĚŽ SE STAVÍM, A TO JE ROZUM A UPŘÍMNOST.

NEMÁM JINÝ CÍL NEŽ TENTO: DEMASKOVAT VĚDOMÍ. ŽÁDNÉ DEMASKOVÁNÍ NĚJAKÉHO ČLOVĚKA NEBO MÍSTA – TO BY BYLO STRAŠNĚ LEHKÉ.

VÍRA, NADĚJE A LÁSKA BY SE MOHLA JMENOVAT KAŽDÁ MOJE HRA.

SODNÝ DEN, NĚMECKÉ DIVADLO V MORAVSKÉ OSTRAVĚ, 11. 12. 1937

SODNÝ DEN ÖDÖNA VON HORVÁTHA

SODNÝ DEN MÁ V OSTRAVĚ SVÉ DOMOVSKÉ PRAVO. PŘED PŮL STOLETÍM, 11. PROSINCE 1937, MĚL NA ZDEJŠÍ NĚMECKÉ SCĚNĚ SVOU SVĚTOVOU PREMIÉRU. BYLO TO V PŘEDVEČER HORVÁTHOVÝCH POSLEDNÍCH NAROZENIN – DRAMATIK NEBYL PŘÍTOMEN, PRÁVĚ VE VÍDNI HOREČNĚ DOPISOVAL ROMÁN DÍTĚ NAŠÍ DOBY. V POSLEDNÍ FÁZI SVÉHO ŽIVOTA PŘEŠEL TOTIŽ NA TVORBU PROZY, NEBOŽ NĚMECKÝCH DIVADEL, KTERÁ BYLA OCHOTNA HRÁT HRY NĚMECKÝCH ANTIFAŠISTŮ, STÁLE UBÝVALO. A UBÝVALO I PUBLIKA. NAPROTI TOMU KNIHY MĚLY STÁLE SVÉ ČTENÁŘE MEZI NĚMECKÝMI EMIGRANTY A U NĚMECKÝ MLUVÍCÍHO OBYVATELSTVA ZEMÍ, KTERÉ DOSUD NACISMUS NEZACHVÁTIL. VYDÁVALO JE EXILOVÉ NAKLADATELSTVÍ V AMSTERODAMU, KDE BYL LEKTOREM HORVÁTHŮV PŘÍTEL KLAUS MANN.

PREMIÉRA SODNÉHO DNE V OSTRAVĚ ZAVRŠILA DRAMATIKŮV TZV. „ČESKÝ ROK“, V JENŽŮ PRŮBĚHU UVEDLO NOVÉ NĚMECKÉ DIVADLO V PRAZE PREMIÉRY HORVÁTHOVÝCH HER VESNICE BEZ MUŽŮ A FIGARŮV ROZVOD.

OSTRAVSKÁ INSCENACE VŠAK V DRAMATIKOVĚ ŽIVOTĚ HRAJE ZVLÁŠTNÍ ROLI: BYLA TO POSLEDNÍ PREMIÉRA JEHŮ ŽIVOTA.

HORVÁTH NAPSAL SODNÝ DEN NA PODZIM 1936 VE VÍDNI. TA VŠAK UŽ HRU NĚMECKÉHO EMIGRANTA PŘED NACISMEM NEPŘIJALA. NEBOŽ RAKOUSKO PRÁVĚ SBÍRALO SVÉ TEMNÉ SÍLY, ABY SE NACISMEM NECHALO OVLÁDNOUT. STALO SE TAK V BŘEZNU 1938, KDY STATISICE RAKUŠANŮ JÁSALY NADŠENÍM PŘI HITLEROVĚ ANŠLUSU.

DEMOKRATICKÉ ČESKOSLOVENSKO BYLO OSTRŮVKEM BEZPEČÍ V EVROPĚ, KTEROU FAŠISMUS ZACHVACOVAL JAKO MOR. POSKYTOVALO POLITICKÝ AZYL NĚMECKÝM EMIGRANTŮM, UMOŽŇOVALO PUBLIKAČNÍ ČINNOST NĚMECKÝM NOVINÁŘŮM A SPISOVATELŮM, NABÍDLO SVOBODNÁ JEVIŠTĚ SVÝCH NĚMECKÝCH DIVADEL.

UVEDENÍ HORVÁTHOVÝCH HER NA NAŠICH NĚMECKÝCH SCĚNÁCH BYLO DRAMATURGICKÝM ČINEM. UMĚLECKY ZRALÉ A MYŠLENKOVĚ AKTUÁLNÍ VZBUDILY OHLAS A PŘINESLY ZADOSTIUCENÍ AUTORŮVI, JENŽ UDĚLAL „JEDINÝ ÚSTUPEK, KTERÝ ČLOVĚK V TAKOVĚHLÉ DOBĚ MUSÍ UDĚLAT – ÚSTUPEK ČISTĚ VNĚJŠÍ POVAHY: DÁT SVĚMU VĚDOMÍ TAKOVOU PODOBU A ZASADIT JE DO TAKOVÉHO RÁMU, ABY BYLO SROZUMITELNĚJŠÍ I PRO JINÉ NÁRODY, KTERÉ JEŠTĚ LZE OVLIVNIT.“ /Z KORESPONDENCE./

OSTRAVSKÁ PREMIÉRA SODNÉHO DNE VYZNĚLA V INTENCÍCH AUTOROVÝCH JAKO DRAMATICKÝ VEČER. APELUJÍCÍ NA ROZUM A SVĚDOMÍ DIVÁKŮ: „V DNEŠNÍ DOBĚ, KDY LIDÉ PŘIHLÍŽEJÍ TISICERÉMU BEZPRAVÍ A UKLIDŇUJÍ SVÉ SVĚDOMÍ TÍM, ŽE ONI TO NECHTĚLI, VYZVEDÁVÁ BÁSNÍK MORÁLNÍ POŽADAVEK ABSOLUTNÍ LIDSKÉ SPRÁVEDLNOSTI. VZÁCNÉ UMĚLECKÉ DÍLO, USILUJÍCÍ VYTVOŘIT ZNOVU Z DIVADLA ÚSTAV MRAVNOSTI.“ /Z KRITIKY BRNĚNSKÝCH NĚMECKÝCH NOVIN TAGESBOTE./

OSTRAVA PŘIJALA BÁSNÍKA BEZ DOMOVA, KTERÝ BYL PŘESVĚDČEN, ŽE NEZAHYNE, DOKUD JEHŮ PRÁCE „ZŮSTANE ZASVĚCENA PRAVDĚ A SPRÁVEDLNOSTI“, ŽE BUDE MÍT POŘÁD PŘÁTELE A VLAST, PROTOŽE SI JI NESE S SEBOU „NAŠE VLAST JE DUCH“. /Z KORESPONDENCE./

VÍDEŇSKÝ BÁSNÍKOVÝ DÍLO NEZNALA PO CELÝCH OSM LET. MUSELO PROJÍT NEJTEMNĚJŠÍ OBDOBÍ RAKOUSKÝCH DĚJIN, NA JENŽŮ POČÁTKU BYLO NADŠENÍ LŽÍ ZFANATIZOVANÝCH DAVŮ A NA KONCI ZOUFALSTVÍ A SMRTI, ARY VÁLKOU ZDECIMOVANÉ LIDSKÉ SPOLEČENSTVÍ POCHOPILO CENU ROZUMU A PRAVDY.

VÍDEŇSKÉ DIVADLO THEATER IN DER JOSEFSTADT UVÁDÍ 7. PROSINCE 1945 SODNÝ DEN. JE TO PRVNÍ HORVÁTHOVA HRA, KTERÁ SE HRÁLA PO DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLCE. /DO KONCE ČERVNA 1948 DOSÁHLA 59 REPRÍZ! A TAK SE

VYZNAVAČ ROZUMU A PRAVDY, NĚMECKÝ PÍŠÍCÍ EVROPAN, SEM LET PO SVĚ SMRTI STÁVÁ RAKOUSKÝM DRAMATIKEM.

DO NEBE ČNÍCÍ VIADUKT SODNÉHO DNE PŘEKLENUL V ŽIVOTĚ DRAMATIKOVA DÍLA ŠILENSTVÍ DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY.

• • •

KDO BYL ÖDÖN VON HORVÁTH? SYN MAĎARSKÉHO ŠLECHTICE, DIPLOMATICKÉHO ÚŘEDNÍKA, MATKA ROZENÁ PREHNALOVÁ POCHÁZELA Z MAĎARSKO-NĚMECKÉ RODINY S ČESKÝMI PŘEDKY. NARODIL SE 9. PROSINCE 1901 VE FIUME – DNEŠNÍ RIJEKA. POCHÁZEL Z TYPICKÉHO STARORAKOUSKÉHO PROSTŘEDÍ, SVĚT JEHŮ DĚTSTVÍ BYL VELKÝ, ROZMANITÝ A BEZ HRANIC. NASÁL JIŽANSKOU ATMOSFÉRU ISTRIE, BYL DOMA V BUDAPEŠTI, V MNICHOVĚ, V BRATISLAVĚ, VE VÍDNI. „V DOBĚ SVÝCH ŠKOLNÍCH LET JSEM ČTYŘIKRÁT ZMĚNIL VYUČOVACÍ JAZYK A SKORO KAŽDOU TŘÍDU JSEM NAVŠTĚVOVAL V JINÉM MĚSTĚ. VÝSLEDEK BYL TEN, ŽE JSEM ŽÁDNOU ŘEČ NEUMĚL POŘÁDNĚ . . . TEPRVE VE ČTRNÁCTI LETECH JSEM NAPSAL PRVNÍ NĚMECKOU VĚTU.“

KONEC PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLKY A ROZPAD RAKOUSKO-UHERSKA ZAŽIL V BUDAPEŠTI. „NEURONÍM ZA STARÝM RAKOUSKEM ANI JEDNU SLZU. – CO BYLO ZPŘÁCHNIVĚLÉ, MUSELO SE ZHROUTIT, ROZBÍT . . .“ VÁLKA VŠAK ZASÁHLA DRTVĚ DO JEHŮ VĚDOMÍ. JEHŮ GENERACE „NEMĚLA SMYSL ANI PRO MUZEA, ANI PRO NESMRTELNOST LIDSKÉ DUŠE. KDYŽ SE DOSPĚLÍ HRŮTILI, MY JSME ZŮSTÁVALI NEBODOTČENI. V NÁS SE NIC HRŮTIT NEMOHLA, PROTOŽE JSME NIC NEMĚLI. AŽ DOSUD JSME JEN BRALI NA VĚDOMÍ. BRALI JSME NA VĚDOMÍ A NIC NEZAPOMENEME – NIKDY.“ KLÍČ K JEHŮ POJÍMÁNÍ SKUTEČNOSTI: „PÍŠI S TĚT TAKOVÝ, JAKÝ BUHUŽEL JE.“

OD ROKU 1919 ŽIJE VE VÍDNI, KDE CHODÍ DO GYMNÁZIA A MATURUJE. VYSOKOŠKOLSKÁ STUDIA ZAHAJUJE NA MNICHOVSKÉ UNIVERZITĚ A UŽ V R. 1920 ZAČÍNÁ PUBLIKOVAT DROBNÉ POVÍDKY V ČASOPISE SIMPLICISSIMUS. ŽIVOT V POVÁLEČNĚM NĚMECKU ZÁHY ZAČNE VIDĚT JAKO DRAMA:

INFLACE. – KDYŽ V ROCE 1923 PSAL SVOJÍ PRVNÍ HRU, PLATILO SE ZA JEDNU ZLATOU MARKU BILIÓN PAPIRŮVÝCH.

NEZAMĚŠTNANOST. – KDYŽ SE PŘED HITLEROVÝM NÁSTUPEM K MOCI UVÁDĚLA V BERLÍNĚ NAPOSLEDY HORVÁTHOVA HRA – KAZIMÍR A KAROLINA, MĚLO NĚMECKO 5,5 MILIÓNU NEZAMĚŠTNANÝCH.

NACISMUS. – POHROBEK PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLKY, POROZENÝ INFLACÍ, NEZAMĚŠTNANOSTÍ A ZBÍDAČELÝM MALOMĚŠTÁCTVEM. ILEGÁLNÍ BOJOVÉ SVAZY, VYZBROJENÉ ŘÍŠSKOU ARMÁDOU, BITKY VE VENKOVSKÝCH HOSPODSKÝCH SÁLECH – NIC Z TĚCHTO ZDRCUJÍCÍCH SKUTEČNOSTÍ NEZŮSTALO HORVÁTHEM NEZAZNAMENÁNO /SLÁDEK ANEB ČERNÁ ARMÁDA, 1928; BENÁTSKÁ NOC, 1930/, A TO DÁVNO PŘED KONSTITUOVÁNÍM NACISMU JAKO ROZHODUJÍCÍ POLITICKÉ SÍLY.

TŘÍADVACETILETÝ ZAČÍNÁJÍCÍ DRAMATIK ODCHÁZÍ DO BERLÍNA, KTERÝ JE INTELEKTUÁLNÍM CENTREM VÝMARSKÉ REPUBLIKY, DIVADELNÍ METROPOLÍ, MĚSTEM MLADÝCH DRAMATIKŮ. HOREČNĚ PRACUJE, ZAŽÍVÁ NEÚSPĚCHY, HLEDÁ VLASTNÍ SVĚBYTNÝ TVAR NOVÉ LIDOVÉ HRY, JEŽ BY VYCHÁZELA Z TRADIC VÍDEŇSKÉHO LIDOVÉHO DIVADLA A BYLA SCHOPNÁ OSLOVIT SOUČASNÉHO DIVÁKA. JEHŮ TĚMATÁ JSOU ŽIVOT SÁM A DRAMATICKÉ POSTAVY NEJOBYČEJNĚJŠÍ LIDÉ PŘÍTOMNÉ CHVÍLE, DĚJIŠTĚ PŘESNĚ SOCIÁLNÍ PROSTŘEDÍ, VIDÍ „PROBLÉMY LIDU, JEHŮ OBYČEJNÉ STAROSTI, OČIMA LIDU“. JEHŮ DRAMATICKÝ ZNAK DOHLĚDÁ AŽ KE KOŘENŮM ZLA A VZBUZUJE ODPOUR ZFAŠIZOVANÉHO TISKU. HORVÁTH REPLIKUJE: „ČASTO SE MI PŘEDHAZUJE, ŽE JSEM DRSNÝ, ODPOURNÝ, PŘÍŠERNÝ, CYNICKÝ A DALŠÍ SOLIDNÍ VLASTNOSTI, CO JICH JEN JE, ALE PŘÍTOM SI JAKSI NIKDO NEVŠÍMÍ, ŽE SE JEN SNAŽÍM LÍČIT SVĚT TAKOVÝ, JAKÝ BOHUŽEL OPAVU JE. A ŽE NA SVĚTĚ UDÁVÁ TÓN PRINCIP DOBRA, TO SE SNADNO ŘÍKÁ, ALE TĚŽKO DOKAZUJE. JSOU JENOM DVĚ VĚCI,

PROTI KTERÝM PÍŠU: JE TO HLOUPOST A LEŽ. A DVĚ, ZA KTERÉ SE STAVÍM: POZUM A UPŘÍMNOST.“

VE TŘICETI JE HORVÁTH NA VRCHOLU: BENÁTSKÁ NOC, POVÍDKY Z VÍDEŇSKÉHO LESA, KAZIMÍR A KAROLINA. CARL ZUCKMAYER MU UDĚLUJE KLEISTOVU CENU S TÍMTO ZDŮVODNĚNÍM: „HORVÁTH SE MI JEVÍ MEZI MLADŠÍMI DRAMATIKY JAKO NEJSILNĚJŠÍ TALENT A NADTO JASNÁ HLAVA A VÝRAZNÁ OSOBNOST . . . JEHŮ VÝRAZ NENÍ NIKDY PROSTŘEDNÍ – A VŠECHNO, CO DĚLÁ. MÁ FORMÁT – A JEHŮ POHLED JE UMINĚNÝ, POCTIVÝ, BEZOHLEDNÝ . . . MÁ PŘEDPOKLADY, ABY DRAMATICKÉ UMĚNÍ, KTERÉ VŽDY A BEZVÝHRADNĚ ZŮSTANE UMĚNÍM UTVÁŘENÍ ČLOVĚKA A SLOVA, NAPOJIL NOVÝMI ŽIVOUČIMI HODNOTAMI.“

Z POZORNOSTI A UZNÁNÍ BERLÍNSKÝCH DIVADELNÍCH KRUHŮ SE MLADÝ DRAMATIK TĚŠÍ POUHÝ ROK. K PLÁNOVANÉ PREMIÉRE JEHŮ NOVÉ HRY VÍRA, NADĚJE, LÁSKA UŽ NEDOJDE. BERLÍNSKÉ INTELEKTUÁLNÍ CENTRUM SE ROZPADÁ. HORVÁTH UJÍŽDÍ Z BERLÍNA, KDE NACISTÉ PÁLÍ DEMONSTRATIVNĚ I JEHŮ KNIHY. V LEDNU 1933 SE HITLER UJÍMÁ MOCI. HORVÁTH SE UCHYLUJE K RODIČŮM DO JIHOBAVORSKÉHO MURNAU. ANI TAM SE VŠAK NECÍTÍ BEZPEČNÝ. PŘECHÁZÍ HRANICE DO RAKOUSKA. ŽIJE STŘÍDAVĚ V SALCBURKU A VE VÍDNI. MÁ MAĎARSKÉ STÁTNÍ OBYČENSTVÍ, KTERÉ SI NA PODZIM 1933 NA POSLEDNÍ CHVÍLI JEDE OBNOVIT DO BUDAPEŠTI. STÁVÁ SE PSANCEM, EMIGRANTEM. – ŽIVOTNÍ ETAPA EMIGRACE ZASAHOJE I DO TVŮRČÍHO VĚDOMÍ AUTORA. SITUACE JEHŮ HER I HRDINŮ SE STÁVÁ SITUACÍ MEZNÍ, PŘÍMO PŘELOŽENO SITUACÍ HRANIČNÍ. HRANICE ZASÁHLA DO ŽIVOTA ČLOVĚKA, KTERÝ VYROSTL BEZ HRANIC, AŽ DO TĚTO CHVÍLE NEZNAL JINÝCH HRANIC NEŽ HRANICE DIALEKTŮ A JAKÝKOLI NACIONALISMUS MU BYL ABSOLUTNĚ CIZÍ.

HRANIČNÍ POCIT PŘERŮSTÁ V POCIT TRVALÉHO OHROŽENÍ, NĚMECKÝ PÍŠÍCÍ EVROPAN, NADANÝ MIMOŘÁDNOU INTUICÍ, CÍTÍ, JAK EVROPA ZTRÁCÍ PŮDU POD NOHAMA: „BUĎ VYPUKNE VÁLKA, NEBO EVROPA PROPADNE TOTÁLNÍMU BARBARSTVÍ.“ PŮDU POD NOHAMA ZAČÍNÁJÍ ZTRÁČET I HRDINOVÉ JEHŮ DALŠÍCH HER. ŽENSKÉ HRDINKY USTUPUJÍ HRDINŮM MUŽSKÝM A NA SCÉNU VYSTUPUJE I AUTOR SÁM. DRAMATIK STAVÍ SVÉ MUŽSKÉ HRDINY NA SCÉNU NĚŽNOU A SOUCITNOU RUKOU. NEBOŽ I ONI SE MOHOU STÁT OBĚTÍ TOHOTO SVĚTA.

NECELÝCH PĚT LET EMIGRACE STRÁVIL HORVÁTH PŘEVÁŽNĚ V RAKOUSKU, S PŘÁTELI CARLEM ZUCKMAYEREM, FRANZEM WERFLEM A F. T. CSOKOREM. HOREČNĚ PRACOVAL. BYL ČASTO BEZ PENĚZ. PSAL CELÉ NOCI U STOLKŮ Z FALEŠNÉHO MRAMORU V PIVNICÍCH A VINNÝCH LOKÁLECH, MEZI PROSTITUTKAMI, PASÁKY A ZLODĚJI, MĚL JEJICH PŘÍBĚHY A DIALOGY Z PRVNÍ RUKY, MĚL TALENT PODRŽET VYSLECHNUTÝ SPÁD ŘEČI A ZNOVU JEJ VYDAT. V ROCE 1938 NAPSAL ČTYŘI NOVÉ HRY: DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY, VESNICE BEZ MUŽŮ, SODNÝ DEN, FIGARŮV ROZVOD. V DALŠÍM ROCE ROMÁNY MLÁDÍ BEZ BOHA A DÍTĚ NAŠÍ DOBY – PRVNÍ NĚMECKÝ PROTIFAŠISTICKÝ ROMÁN O DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLCE, KTERÝ BYL NAPSÁN PŘED JEJÍM VYPUKNUTÍM.

13. BŘEZNA 1938, KDY UŽ JE OSUD RAKOUSKA ZPEČETĚN, VYDÁVÁ SE VĚČNÝ POUTNÍK HORVÁTH NA SVOJÍ POSLEDNÍ CESTU. HNÁN TUŠENÍM BLÍZKÉ SMRTI, KTERÁ SE STALA VÝZNAMNOU AKTÉRKOU JEHŮ POSLEDNÍCH DĚL, VYDÁ SE NA CESTU VLAKEM PŘES PŮL EVROPY, AČKOLI ZA SVÝM AMSTERODAMSKÝM NAKLADATELEM MOHL LETĚT PŘÍMO Z PRAHY. HORVÁTH SE VŠAK BOJÍ. CÍKÁNKA MU HÁDALA Z RUKY SMRTELNÝ ÚRAZ NA PŘELOMU KVĚTNA A ČERVNA 1938. HORVÁTH JE POVĚŘČIVÝ, VĚŘÍ NA DUCHY, POTKÁVÁ STRAŠIDLA ZA BÍLÉHO ONE – JEHŮ VNITŘNÍ SVĚT NEZNÁ HRANICI MEZI PŘÍROZENÝMI A NADPŘÍROZENÝMI JEVY. UTLÍKÁ PŘED SMRTÍ A LOUČÍ SE SE ŽIVOTEM – NAVŠTĚVUJE BUDAPEŠT, RIJEKU, KRAJINY SVÉHO DĚTSTVÍ.

1. ČERVNA 1938 V PŮDVEČER SE NAD PAŘÍŽÍ ROZPOUTAL ZUŘIVÝ VÍTR, VĚŠTÍCÍ ROUHI. URVAL MOHUTNOU VĚTEV STARÉHO KAŠTANU, KTERÁ NA MÍSTĚ USMRTLILA MUŽE, JENŽ SPĚŠNĚ PŘECHÁZEL CHAMPS-ÉLYSÉES. BYL TO ÖDÖN VON HORVÁTH, 38 LET. V KAPSE SAKA MĚL POZNÁMKY K NOVÉMU ROMÁNU: SBOHEM, EVROPO!

JARMILA HRUBEŠOVÁ

TOMÁŠ HUDETZ, PŘEDNOSTA STANICE . . . . .
PANÍ HUDETZOVÁ . . . . .
ALFONS, JEJÍ BRATR, MAJITEL DROGÉRIE . . . . .
HOSTINSKÝ OD „DIVOCHA“ . . . . .
ANNA, JEHO DCERA . . . . .
FERDINAND, JEJÍ ŽENICH, PŘESPOLNÍ ŘEZNÍK . . . . .
LENA, ČIŠNICE OD „DIVOCHA“ . . . . .
PANÍ LEIMGRUBEROVÁ . . . . .
LESNÍ DÉLNÍK . . . . .

VÍTĚZSLAV KRYŠKE
DANUŠE ONDRÁČKOVÁ
KOSTAS ZERDALOGLU
MILOSLAV ČÍZEK
LUDMILA BÁTKOVÁ
NORBERT LICHÝ
PETRA JINDROVÁ
MARIE VIKOVÁ
JINDŘICH DVOŘÁK

INSPICE: VĚRA KRYŠKOVÁ

ČETNÍK . . . . .
OBCHODNÍ CESTUJÍCÍ . . . . .
KOHUT, TOPIČ . . . . .
STÁTNÍ ZÁSTUPCE . . . . .
KOMISAŘ . . . . .
POCHŮZKÁŘ . . . . .
POKORNÝ, ZESNULÝ STROJVŮDCE . . . . .
Dítě . . . . .

PAVEL TOMANKA
JAN MAZÁK
MIROSLAV KUDELA
JOSEF HAUKVIC
ZDENĚK SVOBODA
JAROSLAV KREJČÍ
BRONISLAV TABÁŠEK j. h.
TEREZA MAZÁKOVÁ
MARTA ONDRÁČKOVÁ
TEREZA SUČIKOVÁ

NÁPOVĚDA: JIŘINA ČÍŽKOVÁ

PREMIÉRA 4. ÚNORA 1989

ŘEDITEL: PhDr. DALIBOR MALINA

ŠÉF DIVADLA PETRA BEZRUČE: KAROL SUSZKA

VEDOUcí VÝROBY A TECHNICKÉHO PROVOZU: ING. IVAN BÍLEK. VEDOUcí TECHNICKÉHO PROVOZU: STANISLAV JANEČEK. VEDOUcí VÝROBY KOSTÝMŮ: MARIE DOPITOVÁ. VEDOUcí DEKORAČNÍCH DÍLEN: JAROSLAV MACHÁČ. JEVIŠTNÍ MISTRŮ: JIŘÍ LUPÍNEK, PŘEMYSL KIRSCHNER. MISTR OSVĚTLENÍ: ZDENĚK OSIF. MISTR ELEKTROAKUSTIKY: BOHUSLAV FISCHER. ZVUK ŘÍDÍ: MARIE KREJČÍ. MISTR VLÁSENKÁRNÝ: JINDRA KUČAJOVÁ. MISTR REKVIZITÁRNÝ: EVA WIESNEROVÁ. MISTR GARDEROBY: ZLATA NEZHYBOVÁ.

VEŠKERÁ PRÁVA K PROVOZOVÁNÍ TOHOTO DÍLA ZASTUPUJE DILIA PRAHA.

PROGRAM VYDALO STÁTNÍ DIVADLO V OSTRAVĚ, NOSITEL ŘÁDU PRÁCE. REDAKCE PROGRAMU: KAZIMÍR GROCHOL. VÝTVARNÍK PROGRAMU: MARTA ROSZKOPFOVÁ, FOTOGRAFIE: ARCHIV

VYTISKLY MORAVSKÉ TISKAŘSKÉ ZÁVODY, s.p., PROVOZ 21, OSTRAVA 1, NOVINÁŘSKÁ 7, R 900377, o 380057388. CENA PROGRAMU 1,50 Kč.

NEPRODEJNÉ